

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om kiropraktorer m.v.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 30/1 91. Første behandling 8/2 91. Betænkning 16/5 91. Ændringsforslag nr. 2 af 21/5 91 uden for betænkningen af Kirsten Jacobsen (FP)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Kirsten Jacobsen (FP).

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Erling Christensen (S):**

Der foreligger to ændringsforslag til dette lovforslag om autorisation af kiropraktorer, det ene af dem uden for betænkningen.

Udvalget er enigt om, at det er en god idé, at kiropraktorer også laver forebyggende behandling, hvad de i øvrigt også hidtil har gjort.

Ved førstebehandlingen og under det meste af udvalgsbehandlingen er kræfterne brugt på bilaget til lovforslaget med ministerens udkast til bekendtgørelse, hvori ministeren vil indskrænke kiropraktoreres virksomhed, således at 0-1-årige forbydes adgang til behandling.

Et stort flertal ønsker ikke denne begrænsning, men er dog indstillet på, at kiropraktorbehandling først kan ske, efter at en læge har erklæret, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer behandling hos kiropraktor. Derfor skriver vi imødekommende til ministeren og beder hende administrere herefter. Det gør vi, uagtet der ikke for nærværende er indskrænkninger i kiroprakto-

reres virksomhed og der ikke på noget som helst tidspunkt over for udvalget er forelagt dokumentation af nogen art fra Sundhedsstyrelsen eller fra lægelig side for nogen farlighed ved kiropraktorbehandling.

Ved førstebehandlingen sagde ministeren (Folketingstidende 1990-91, 2. samling, sp. 1913):

»Det er regeringens grundopfattelse, at autorisationsordninger med alle de regler og reguleringer, som de medfører, kun bør indføres, når der kan konstateres egentlige farlighedproblemer, og det mener jeg ikke er tilfældet i denne sag.«

Således sagde ministeren ved første behandling: Ingen farlighed.

Indskrænkningen begrundes med, at der »ikke findes dokumentation for positive resultater af kiropraktisk behandling af ... småbørn«. Sådan sagde ministeren i spalte 1914. Det er rigtigt, set fra et lægeligt synspunkt, at når det gælder børn med den såkaldte 3-måneders-kolik, har lægeverdenen ikke kunnet dokumentere nogen som helst positiv virkning af behandling af kolikbørn. Læger har som ministeren slået sig til tåls med, at kolik er en lidelse, der går over senest ved 3-måneders-alderen. Forældre må forlade lægen med en sludder for en sladder.

En sludder for en sladder er også kendetegnende for Sundhedsministeriets og Sundhedsstyrelsens besvarelse af Sundhedsudvalgets spørgsmål. Det kan jeg dokumentere ved henvisning til besvarelsen af spørgsmål 8, hvor man spørger: »Hvor mange kolikbørn er i de seneste 10 år behandlet i den primære sundhedssektor og hvor mange ved kiropraktor?«

Svarets indledning lyder: »Ved henvendelser til et antal« – til et antal – »praktiserende læger skønnes« – skønnes – »tallet at være ca.« – ca. – »10-12 pct. af en fødselspopulation, svarende til 5.000-6.000 pr. år.« I bilag 23 dokumenteres, at antallet er 20 pct., altså 10.000 børn. Ugeskrift for Læger, 1990, nr. 152, og henvisning til Ugeskrift for Læger, 1988, nr. 150, dokumenterer de 20 pct. Det betyder, at ca. 10.000 danske børn årligt får spædbørnskolik. Forældre, der har eller har haft et kolikbarn, ved, hvilken utrolig belastning et sådant barn er for sig selv og for hele familien. Ja, en professor i børnesygdomme, der mødte op i udvalget, ville ikke afvise, at kolik kunne være årsag til børnemis-handling.